

Употреба традиционалних топонима на мањинским језицима, када се они разликују од званичних, спада у домен заштите права националних мањина. У државама у којима оваква пракса постоји обично се захтева да у дотичном насељу или региону постоји знатан удео мањинског становништва.

Како је ова материја уређена код нас.

После доношења Устава 1990. први Закон о службеној употреби језика и писама донет је 1991. године. Поред службене употребе српског језика овим законом била је уређена и службена употреба мањинских језика. Иако је Закон из 1991. у извесној мери редуковао право на службену употребу мањинских језика у односу на законодавство Социјалистичке Аутономне Покрајине Војводине, он је и даље обезбеђивао припадницима мањина висок степен заштите њихових права.

Једна од рестриктивних мера у Закону била је што није омогућена службена употреба традиционалних мањинских топонима када се они разликују од званичних, на пр. Сзабадка за Суботицу, Ђвидек за Нови Сад, Нагубецскерек за Зрењанин и сл.

